

Bruksela, 27 stycznia 2017 r.
(OR. en)

5734/17

ECOFIN 50
UEM 14
SOC 51
EMPL 37
COMPET 52
ENV 79
EDUC 23
RECH 22
ENER 19
JAI 73

WYNIK PRAC

Od:	Sekretariat Generalny Rady
Do:	Delegacje
Nr poprz. dok.:	5188/17
Dotyczy:	Europejski semestr 2017 – roczna analiza wzrostu gospodarczego: makroekonomiczne i budżetowe wytyczne dla państw członkowskich – Konkluzje Rady Ecofin (27 stycznia 2017 r.)

Delegacje otrzymują w załączeniu konkluzje Rady w sprawie rocznej analizy wzrostu gospodarczego na 2017 r., przyjęte przez Radę na jej 3515. posiedzeniu, które odbyło się 27 stycznia 2017 r.

EUROPEJSKI SEMESTR 2017:
MAKROEKONOMICZNE I BUDŻETOWE WYTYCZNE
DLA PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

– Konkluzje Rady Ecofin –

Rada (Ecofin):

I. EUROPEJSKI SEMESTR 2017

1. Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE przygotowaną przez Komisję roczną analizę wzrostu gospodarczego na 2017 r., która przedstawia ogólne priorytety polityki w dziedzinie zatrudnienia i wzrostu gospodarczego w UE i jej państwach członkowskich oraz stanowi punkt wyjścia dla europejskiego semestru 2017.
2. ZASADNICZO ZGADZA SIĘ z przeprowadzoną przez Komisję analizą sytuacji gospodarczej i wyzwań politycznych w UE. Polityki strukturalne i budżetowe powinny przyczyniać się do wzmocnienia ożywienia gospodarczego oraz wykorzystać obecną sytuację do wyeliminowania zakłóceń równowagi makroekonomicznej, realizacji ambitnych reform i prowadzenia odpowiedzialnej polityki budżetowej. Pomimo poprawy sytuacji w ostatnim czasie, globalne perspektywy ekonomiczne stają się coraz bardziej niepewne. W obrębie całej UE utrzymują się rozbieżności pod względem wyników gospodarczych i realizacji reform. Chociaż spodziewany jest wzrost zatrudnienia, wiele gospodarek wciąż stoi w obliczu dalekosiężnych wyzwań strukturalnych, w tym także na rynku pracy. Wciąż wysokie, mimo ich obniżenia, poziomy zadłużenia sektora prywatnego i publicznego przyczyniają się do wstrzymywania inwestycji. Ograniczenie wzrostu gospodarczego i zatrudnienia jest również spowodowane ryzykiem wystąpienia licznych zakłóceń równowagi makroekonomicznej, co zostało potwierdzone przez Komisję w sprawozdaniu przedkładanym w ramach mechanizmu ostrzegania.

3. W tym kontekście ZGADZA SIĘ co do ogólnych priorytetowych obszarów polityki nakreślonych przez Komisję, na których powinny się w 2017 r. skoncentrować działania na szczeblu krajowym i unijnym; chodzi o: pobudzenie inwestycji, realizację reform strukturalnych i odpowiedzialne polityki budżetowe. Priorytety te należy realizować w sposób zintegrowany, tak aby skutecznie stawiać czoła wyzwaniom zarówno na szczeblu UE, jak i na szczeblu państw członkowskich, w celu zapewnienia wzrostu sprzyjającego włączeniu społecznemu i trwałego rozwoju gospodarczego. PODKREŚLA, że w tegorocznej analizie wzrostu gospodarczego zbyt mały nacisk kładzie się na potrzebę reformy rynku produktowego. Reformy rynku produktowego należy traktować priorytetowo ze względu na ich bardziej bezpośredni wpływ na zwiększenie wydajności i produkcji bez względu na warunki gospodarcze. ZGADZA SIĘ co do znaczenia reform służących zwiększeniu podaży pracy i wspieraniu równych szans na rynku pracy, takich jak podwyższenie współczynnika aktywności zawodowej kobiet oraz integracja grup defaworyzowanych, jako jednego ze sposobów na zwiększenie potencjału wzrostu gospodarczego i postępu społecznego. UZNAJE, że niezbędne jest kompleksowe podejście do kwestii integracji migrantów i osób należących do ostatniej fali uchodźców oraz ułatwienia im dostępu do rynku pracy.
4. ZGADZA SIĘ z oceną Komisji, że należy poprawić osiągnięcia w zakresie realizacji reform, i PODKREŚLA, jak ważne jest monitorowanie wyników i realizacji polityki, w tym wdrażania zaleceń dla poszczególnych krajów, przez cały rok. WZYWA Komitet Ekonomiczno-Finansowy i Komitet Polityki Gospodarczej do aktywnego zaangażowania się w te prace na podstawie informacji przedstawionych przez Komisję. OCZEKUJE na przeprowadzenie w marcu 2017 r. poważnych dyskusji w Radzie na temat wdrożenia zaleceń dla poszczególnych krajów na podstawie szczegółowej oceny przeprowadzonej przez Komisję.
5. ZACHĘCA do prowadzenia w stolicach dalszego efektywnego i otwartego dialogu między państwami członkowskimi a Komisją, a także do mocniejszego zaangażowania zainteresowanych stron na szczeblu krajowym.

II. WSKAZÓWKI DOTYCZĄCE POLITYKI BUDŻETOWEJ I MAKROEKONOMICZNEJ

Ożywienie inwestycji

6. UZNAJE, że w sytuacji niskich stóp procentowych, dużej płynności na rynkach finansowych i procesu oddłużania podmiotów publicznych i prywatnych poziomy inwestycji wciąż są niskie. Istnieje pilna potrzeba pobudzenia inwestycji poprzez poprawę ogólnego klimatu inwestycyjnego w celu wzmocnienia ożywienia gospodarczego UE oraz potrzeba zwiększenia wydajności i potencjału wzrostu gospodarczego. PRZYPOMINA o konkluzjach Rady Ecofin z grudnia 2016 r. w sprawie eliminowania utrudnień dla inwestycji, stwierdzanych w ramach trzeciego filaru planu inwestycyjnego, w których to konkluzjach również podkreślono ścisły związek między inwestycjami a reformami strukturalnymi. Wzywa się państwa członkowskie do wyeliminowania krajowych i transgranicznych barier dla inwestycji w celu wzmocnienia jednolitego rynku i otoczenia inwestycyjnego w UE jako całości.
7. Warunki udzielania pożyczek są coraz lepsze, lecz utrzymują się różnice w warunkach finansowania przedsiębiorstw w zależności od ich lokalizacji. Wiele państw członkowskich boryka się z problemem nawisu długu sektora prywatnego i kredytów zagrożonych, które utrudniają funkcjonowanie pośrednictwa finansowego i wstrzymują decyzje inwestycyjne. PODZIELA wnioski Komisji, że dla decyzji inwestycyjnych zasadnicze znaczenie mają właściwie funkcjonujące ramy dotyczące niewypłacalności.
8. POPIERA pogląd, że należy jeszcze bardziej poprawić efektywność krajowych ram dotyczących niewypłacalności, tak by przyczynić się do zlikwidowania wysokiego poziomu kredytów zagrożonych, i ZGADZA SIĘ na opracowanie i wdrożenie skutecznej strategii, zarówno na szczeblu państw członkowskich, jak i UE, w celu uzupełnienia działań w zakresie nadzoru ostrożnościowego z myślą o rozwiązaniu problemu ryzyka rentowności w sektorze bankowym w niektórych państwach członkowskich, w tym w odniesieniu do wysokiego poziomu kredytów zagrożonych, nieefektywnych modeli biznesowych i nadwyżki mocy produkcyjnych. ZAZNACZA, że działania takie powinny być zgodne z istniejącymi ramami regulacyjnymi, zwłaszcza dyrektywą w sprawie naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków.

9. PRZYPOMINA, że bardziej rozwinięte i lepiej zintegrowane rynki kapitałowe mogłyby odblokować inwestycje w przedsiębiorstwa i projekty infrastrukturalne, przyciągnąć długoterminowe inwestycje zagraniczne i przyczynić się do wzrostu gospodarczego i tworzenia miejsc pracy. W tym celu POPIERA postępy w tworzeniu prawdziwej unii rynków kapitałowych oraz w usuwaniu barier dla inwestycji transgranicznych, a także zróżnicowanie źródeł finansowania, tym samym wspierając w szczególności finansowanie infrastruktury i MŚP, co prowadzi – w stosownych przypadkach wraz z działaniami w dziedzinie podatków – do większej równowagi między kapitałem własnym a zadłużeniem w strukturze finansowania unijnych przedsiębiorstw oraz dalszego transgranicznego udziału sektora prywatnego w podziale ryzyka.

Realizacja reform strukturalnych służących modernizacji naszych gospodarek

10. ZASADNICZO PODZIELA opinię Komisji, że państwa członkowskie muszą zintensyfikować inwestycje na rzecz warunków sprzyjających zwiększeniu uczestnictwa w rynku pracy oraz skutecznemu szkoleniu i podnoszeniu umiejętności. PODKREŚLA znaczenie reform rynku produktowego oraz otwarcia rynków, aby zwiększyć potencjał wzrostu, wydajność i jej przyrost. Może to również sprzyjać pomyślnej realizacji reform rynku pracy. Ponadto reformy rynku produktowego mogą wpłynąć na poprawę zdolności dostosowawczych w obliczu wstrząsów, przyczynić się do odzyskania równowagi, zredukować negatywne skutki uboczne procesu oddłużania i globalizacji, przy jednoczesnym wzmocnieniu ich pozytywnych efektów, oraz przyczynić się do zapobieżenia zakłóceniom równowagi makroekonomicznej. PODKREŚLA, że europejski jednolity rynek pozostaje największą siłą napędową wzrostu gospodarczego oraz że priorytetowo należy traktować ukończenie tworzenia jednolitego rynku zarówno towarów, jak i usług, oraz dalsze prace nad jednolitym rynkiem treści cyfrowych, unią rynków kapitałowych i unią energetyczną.
11. PODKREŚLA, że systemy zabezpieczenia społecznego nie powinny naruszać stabilności budżetowej. W większości państw członkowskich systemy emerytalne zreformowano, tak by zwiększyć ich stabilność, efektywność i adekwatność, konieczne jednak są dalsze działania mające na celu konsolidację tych reform. ZGADZA SIĘ z oceną Komisji, że skuteczności tych reform sprzyjają działania wspierające służące podniesieniu dochodów emerytalnych za pomocą wydłużenia okresu aktywności zawodowej oraz wspierania innych dodatkowych źródeł dochodów emerytalnych.

Odpowiedzialne polityki budżetowe

12. Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE postępy w konsolidacji budżetowej, ale PRZYZNAJE, że ogólny obraz sytuacji kryje duże różnice występujące między poszczególnymi państwami członkowskimi oraz że utrzymują się wyzwania dla finansów publicznych. PRZYPOMINA, że w odniesieniu do strefy euro ścisła koordynacja krajowych polityk budżetowych, w oparciu o wspólne zasady, jest niezbędna do osiągnięcia odpowiedniego – w ujęciu zbiorczym – kursu polityki budżetowej oraz prawidłowego funkcjonowania unii walutowej. ODNOTOWUJE, że komunikat Komisji i analiza kursu polityki budżetowej wzywają do stosowania pozytywnego kursu polityki budżetowej w całej strefie euro. PRZYPOMINA, że w lipcu Eurogrupa stwierdziła, na podstawie analizy przygotowanej przez Komisję, że w dużej mierze neutralny – w ujęciu zbiorczym – kurs polityki budżetowej na 2017 r. jest odpowiednio wyważony. UZNAJE, jak ważne jest, by w obecnej sytuacji dążyć do odpowiedniej równowagi między koniecznością zapewnienia stabilności a potrzebą wspierania inwestycji mających na celu wzmocnienie ożywienia gospodarczego, przyczyniając się tym samym do właściwego zbiorczego kursu polityki budżetowej oraz bardziej wyważonej kombinacji polityki budżetowej i monetarnej.
13. ZGADZA SIĘ z opinią, że dla państw członkowskich zasadniczą kwestią jest dalsza realizacja reform strukturalnych, aby zwiększyć potencjalny wzrost oraz że polityka budżetowa państw członkowskich powinna wspierać wzrost gospodarczy, zapewniając jednocześnie długoterminową zdolność obsługi zadłużenia, w tym poprzez większe skupienie się na jakości i strukturze budżetów ukierunkowanej na inwestycje oraz inne kategorie wydatków i dochodów, które zwiększają potencjał wzrostu gospodarczego. PONOWNIE POTWIERDZA, że polityka budżetowa powinna być prowadzona z pełnym poszanowaniem paktu stabilności i wzrostu. PODZIELA pogląd Komisji, że w wielu krajach o wysokim długu publicznym utrzymują się wyzwania związane ze stabilnością budżetową, które mogą być źródłem słabości w razie negatywnych wstrząsów, i w związku z tym ZWRACA UWAGĘ na potrzebę zapewnienia długoterminowej kontroli nad poziomami deficytu i zadłużenia, aby w drodze ostrożnej polityki budżetowej wzmocnić odporność w państwach członkowskich o wysokim długu publicznym, w tym poprzez przestrzeganie reguły dotyczącej zadłużenia. PRZYZNAJE, że niektóre państwa członkowskie osiągnęły lepsze od zakładanych wyniki w realizacji celów średniookresowych i mogłyby wykorzystać swoją korzystną sytuację budżetową do dalszego zwiększania ich popytu krajowego i potencjału wzrostu gospodarczego, w zależności od sytuacji poszczególnych krajów, przy jednoczesnym przestrzeganiu celu średniookresowego, krajowych prerogatyw budżetowych i wymogów krajowych.

14. PRZYPOMINA, że pakt stabilności i wzrostu pozwala automatycznym stabilizatorom działać poza uzgodnioną ścieżką korekt strukturalnych i przewiduje znaczną elastyczność w celu dostosowywania polityki budżetowej do rozwoju sytuacji w państwach członkowskich bez stwarzania zagrożeń dla nadrzędnego celu w postaci wspierania zdrowych i stabilnych finansów publicznych. **PODKREŚLA**, jak ważne jest, by wnioski państw członkowskich o zastosowanie elastyczności w ramach paktu stabilności i wzrostu, w tym w odniesieniu do nieprzewidzianych wydatków związanych z nadzwyczajnymi wydarzeniami będącymi poza kontrolą rządów, były rozpatrywane przez Komisję w sposób konsekwentny.
-